

1649

“ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ,,

Κρονοί

ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΑΥΠΛΙΟΥ

“Ο ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ,,

“ΕΠΙΔΑΥΡΙΑ”

Είναι το θέμα που διάλεξε ο Χρονόπουλος για να παρουσιάσει το δράμα στο έργο του. Τουτό δεν είναι τυχαίο, γιατί όλο του το είναι ζή ένα πραγματικό αισθητικό δράμα στην εξπρεσιονιστική έκφρασή του, που λέγεται: «πλάσιμός του σχεδίου με το χρώμα» απ' όπου ογαίνουσι οι υπέροχες εκείνες φιλγούρες, οι απόκοσμα γεννημένες μέσα σε μιὰ δραματική σύνθεσι.

Σε προηγούμενη έκθεσί του μᾶς παρουσίασε τὰ «Κάστρα και χαλάσματα» όπου ή πνευματικότητα, ή γνώσι και τὰ συναισθήματα έσμιγαν αδελφωμένα για να δώσουσι το μεγαλειό του χθές στην μορφή του σήμερα.

Στὰ «Έπιδαυρία» του έμπνέεται από το αρχαίο δράμα και δημιουργεί σκηνές με ποιητικό ρυθμό και χρωματική άρμονία, που ακτινοβολούσι μιὰ ρωμαλέα κίνησι και ζωντάνια.

Στους πίνακάς του μεταφέρει το έν χρόνι ποιητικό δράμα στον ζωγραφικό χώρο με το χρώμα και το σχέδιο και τόν ρυθμόν του χρόνου στην συμμετρία του χώρου.

Δημιουργεί τις συνθέσεις του με ελεύθερη και καθαρή σκέψι, αποφεύγοντας τήν μίμησι τής ιστορικής περιγραφής. Πλάθει με μιὰ καινούργια έρασι: εξπρεσιονιστικά τους πρωταγωνιστάς του και σε συνθέσεις, που περιγράφουσι τόν άνθρωπο τέτοιος που είναι σ' όλες τις εποχές. Απογυμνώνοντας τόν Ίππόλυτο, τήν Μήδεια και τους άλλους πρωταγωνιστάς τών δραμάτων από τὰ κλασικά ένδύματά τους, έδωκε έναν κάποιον Ίππόλυτο κυνηγημένο από τις εκδικητικές έριννύες τής περιφρονημένης στον έρωτα γυναίκας, μιὰ κάποια Μήδεια όπου ο εκπληρωμένος πόθος τής εκδικήσεως συντριβεται πρό του μητρικού σπαραγμού, όταν επιφατικά, θασανιστικά τὰ άθώα εκείνα πλάσματα έρχουσι: με έκφράσεις γεμάτες άπορία να σταθούσι τριγύρω της γιατί το μίσος της ζέσπασε πάνω τους.

Ο Χρονόπουλος δεν επέτυχε μόνο να παραστήσει σαν καλλιτέχνης ζωγραφικά τὰ αρχαία δράματα, αλλά, όπως πάντα, με φιλοσοφημένη θαθειά σκέψι κατώρθωσε να δώση με έπιτυχείς συμβολισμούς και χρωματικές αντίθέσεις τις πνευματικές αρχές και το αξίωμα του αρχαίου Έλληνικού ούμανισμού με λιτότητα χωρίς ρητορισμούς. Το δράμα που στήνει εικαστικά δεν είναι σκηικό και δίαισι, είναι άληθινό και αιώνιο.

Το σχέδιο δεν τόν άπασχολεί για ν' ακριβολογήσει στην παρουσία τής φόρμας. Έκεινο που άπορροφά όλότελα τήν σκέψι του είναι το πως θα παρουσιάσει με χρωματικές αξίες όλόκληρο το δράμα στα στενά περιθώρια που του επιτρέπει ο πίνακας. Και σ' αυτό βοηθείται από το παιγνίδι του φωτός και τής σκιάς, που είναι όπου πρέπει ζωηρό, ήρεμο, έκτυφλωτικό ή άπαλό, αλλά πάντοτε σωστά ζυγισμένο.

Με τήν σημερινή του έργασία ο Χρονόπουλος όπως πάντα μᾶς χαρίζει νέες αισθητικές συγκινήσεις σε μνημειακές δημιουργίες και δίνει το «δράμα» του άπελευθερωμένο στην κρίσι του κοινού.

B. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΑΔΗΣ

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΑΤΟΜΙΚΕΣ: Ἀθήνα: «ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ» (1955) «ΖΥΓΟΣ» (1958 καὶ 1963) «ΝΕΕΣ - ΜΟΡΦΕΣ» (1965) «ΝΕΑ ΓΚΑΛΕΡΙ» (1970) Πειραιᾶ (1970) Ναύπλιον (1973)

ΟΜΑΔΙΚΕΣ: Ἀθήνα καὶ Σπάρτη «ΖΥΓΟΣ» (1963) Ἀθήνα «ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ» (1965) Γιάννενα «ΥΠ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ» (1968).

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΑΤΟΜΙΚΕΣ: Παρίσι (1961) GALERIE «MARCEL BERNHEIM» VICHY (1969) GALERIE «ROB VOLMAR».

ΟΜΑΔΙΚΕΣ: Ἀμδέρσα (1964) NICE (1970) Παρίσι (1970, 1971, 1972 καὶ 1973) SALON ART LIBRE (Μουσείον Μοντέρνας Τέχνης) CANNES (1971) Λονδίνον (1971) ἐκπροσώπησις εἰς 150ετηρίδα τοῦ 1821· ἐκδήλωσις Ὑπ. Προεδρίας Κυβερνήσεως Βρυξέλλες (1971) LES ARTS EN EUROPE» Νέα Ὑόρκη (1971) HOTEL TAFT.

Εἰς Πανελληνίους 1957, 1960, 1963, 1967, καὶ 1973.

ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ: NICE — CANNES — N. YORK Πρῶτα βραβεῖα — Χρυσᾶ μετάλλια γιὰ Συνθέσεις καὶ Πορτραῖτο — Παρίσι: SALON ART LIBRE μετάλλιον — Βρυξέλλες μετάλλιον -ARTS — SCIENCES -LETTRES Ἀργυροῦν βραβεῖον

ΕΡΓΑ ΤΟΥ ὙΠΑΡΧΟΥΝ: Ὑπουργ. Παιδείας — Πινακοθήκη Πνευματικοῦ Κέντρον Δήμου Ἀθηναίων — Δήμου, Πειραιῶς — Ἰωαννίνων — Καλαμιῶν — Ναυπλίου — Πινακοθήκη Ἐθνικῆς Τραπεζῆς — Πινακοθήκη Ἰδρύματος Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ σὲ πολλὰς ἰδιωτικὰς Συλλογὰς.

—Σύνεδρον Μέλος τοῦ Καλλιτεχν. Ἐπιμελ. Ἑλλάδος.

—Γενικός Γραμματεὺς Σομ. Καλλιτεχ. Ἀνταλλαγῶν Ἑλλάδος.

ΕΡΓΑ

- 1) Στὸ Λυγουριὸ :
- 2) Μελέτη στὰ Παρασκήνια. :
- 3) ΙΚΕΤΙΔΕΣ : Ἄλλὰ θεοὶ γενέται, κλυετ' εὖ τὸ δίκαιον ἰδόντες...
- 4) ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ : Χαῖρε μοι, ὦ καλλίστα, καλλίστα τῶν κατ' Ὀλυμ-
πον παρθένων Ἄρτεμι....
- 5) ΠΑΕΚΤΡΑ : Τέθνηκ' Ὀρέστης ἐν βραχεῖ ξυνοίε - Οἱ γὰρ τά-
λαιν' ἔλωλα τῆδ' ἐν ἡμέρᾳ...
- 6) ΟΙΔΙΠΟΥΣ : Αἰαὶ αἰαὶ, φεῦ φεῦ δύστανος ἐγὼ ποί γὰρ φέρομαι
τλάμων...
- 7) ΜΗΔΕΙΑ : Ἄγ' ὦ τάλαινα χεῖρ ἐμὴ λάβε ζῆφος καὶ μὴ κακι-
σθῆς μηδ' ἀναμνησθῆς τέκνων...
- 8) ΟΡΕΣΤΗΣ: : Ἐρινύες: Ἐπὶ τόν, ὦ, διόμενοι κρατερόν θνητ' ἔ-
μως ἀμαυροῦμεν ὑφ' αἵματος νέου. . .
- 9) ΝΥΜΦΕΣ — ΣΑΤΥΡΟΙ :
- 10) ΔΕΗΣΙΣ : Ἴώ, ἰὼ θεοὶ θεοὶ τ' ὀρόμενον κακὸν ἀλεύσατε...
- 11) ΚΡΙΣΕΙΣ Μετά... :